

Załącznik nr 2

Do wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego

Dr Piotr Chlebowicz, adiunkt
Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej
Wydział Prawa i Administracji
UWM w Olsztynie

Olsztyn, dnia 4 marca 2015 r.

Autoreferat

przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych

Imię i nazwisko:

Piotr Chlebowicz

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

Doktor nauk prawnych, stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego w dniu 19 września 2008 r.

Tytuł rozprawy doktorskiej: „Chuligaństwo stadionowe. Studium kryminologiczne”

Promotor: dr hab. Wiesław Pływaczewski, prof. UWM

Recenzenci: dr hab. Jerzy Kasprzak, prof. UWM, dr hab. Krzysztof Indeck, prof. UŁ.

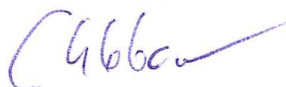
Magister prawa, dyplom uzyskany na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniu 11 czerwca 2002, tytuł pracy magisterskiej „Psychopatia w świetle kryminologii”. Promotorem był prof. dr hab. Andrzej Marek.

Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych:

2012 - adiunkt w Katedrze Kryminologii i Polityki Kryminalnej, WPiA UWM

2009 – 2012 adiunkt w Zakładzie Kryminologii, Wiktyologii i Problematyce Przestępczości Zorganizowanej, WPiA UWM

2005 – 2008 asystent w Zakładzie Kryminologii, Wiktyologii i Problematyce Przestępczości Zorganizowanej, WPiA UWM

Wskazanie osiągnięcia, o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki:

Piotr Chlebowicz, *Nielegalny handel bronią. Studium kryminologiczne*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2015, ss. 280 (monografia).

Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania:

Problematyka nielegalnego handlu bronią to interesujący fenomen społeczny, który nie stanowił dotychczas przedmiotu badań naukowych. W polskiej literaturze kryminologicznej zjawisko to nie jest opisywane i wyjaśniane. Również kryminologia europejska najczęściej pomija to zagadnienie. Zazwyczaj autorzy postrzegają nielegalny obrót bronią jako przejaw przestępczości zorganizowanej, podkreśla się zwłaszcza, że działalność ta generuje duże środki finansowe. Jest to jednak jedynie informacja sygnałna, bez odniesień i prób opisu etiologii, fenomenologii oraz strategii zwalczania tego procederu. Brakuje również próby wykorzystania dorobku teorii kryminologicznych w opisie i wyjaśnieniu tego zjawiska. Nie istnieje zatem kompleksowe, monograficzne opracowanie tej problematyki, w szczególności nie były dotychczas prowadzone badania empiryczne ani badania teoretyczne. Z tego punktu widzenia niniejsze zagadnienie stanowi „białą plamę” na mapie polskiej i europejskiej kryminologii.

Wskazany wyżej stan rzeczy w pełni uzasadniał zatem potrzebę przeprowadzenia badań w tym obszarze. Tym samym niniejsza publikacja powoduje, że istnieją przesłanki dla uznania, że spełniony został wymóg przewidziany w Ustawie o stopniach naukowych i tytule sztuki oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki Dz. U. Nr 65, poz. 595 z zm.) – tj. dzieło stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej (art. 16 ustęp 1 i 2 punkt 1 Ustawy).

Jednocześnie po roku 1990 na świecie widać rosnące zainteresowanie problematyką nielegalnego obrotu bronią. Wśród współczesnych trendów w handlu bronią zarówno na rynkach legalnych jak i nielegalnych należy wskazać handel uzbrojeniem typu *SALW* (*Small Arms Light Weapons*). W języku polskim funkcjonuje termin BSiL (Broń strzelecka i lekka). W tym miejscu należy podkreślić, że to właśnie ta część nielegalnego obrotu bronią stanowi główny przedmiot rozprawy.

Negatywne skutki handlu BSiL wywołały duży oddźwięk społeczności międzynarodowej oraz instytucji społeczeństwa obywatelskiego. Na przykład to aktywność

organizacji pozarządowych mobilizowała opinię publiczną, która wywierała naciski na rządy, które zaczęły wprowadzać różne regulacje w obszarze handlu bronią. Warto już w tym miejscu zauważyć, że według ONZ to właśnie tzw. niekontrolowane transfery uzbrojenia stanowią istotny czynnik destabilizacji w wielu regionach świata. Uważa się, że wzmacniają one przestępczość zorganizowaną i terrorystyczną oraz w istotny sposób przyczyniają się do wiktymizacji zarówno jednostek jak i grup społecznych.

Celem rozprawy jest możliwie wszechstronna kryminologiczna analiza nielegalnego handlu bronią. Chodzi zatem o uzyskanie kryminologicznego obrazu tego zjawiska, próbę identyfikacji trendów na nielegalnych rynkach broni, uporządkowanie wiedzy w tym zakresie, wskazanie nowych kierunków badawczych oraz dokonanie oceny uregulowań, które odnoszą się do nielegalnego obrotu bronią.

Próbowano także wykorzystać dorobek kryminologii teoretycznej w szczególności tzw. model ekonomiczny przestępczości zorganizowanej. Wydaje się, że wymieniona koncepcja, jej siatka pojęciowa tworzy możliwość kryminologicznej analizy zjawiska nielegalnego handlu bronią.

Niewątpliwie przeniesienie tego zagadnienia na płaszczyznę kryminologiczną umożliwia dokonanie rzetelnego opisu zarówno struktury i mechanizmów funkcjonowania nielegalnych rynków broni jak również motywacji podmiotów, które zawierają czarnorynkowe transakcje. Jednakże trzeba podkreślić, że z uwagi na bardzo specyficzny przedmiot obrotu jakim jest broń analiza zjawiska nielegalnego handlu wykracza znacznie poza klasycznie rozumianą kryminologię i niejako wymusza uwzględnienie innych perspektyw badawczych, w szczególności nauk politycznych i stosunków międzynarodowych oraz prawa międzynarodowego.

Należy zatem przyjąć, że złożoność i wielowymiarowość fenomenu nielegalnego handlu bronią kreuje konieczność posługiwania się dorobkiem różnych dziedzin wiedzy począwszy od ustaleń nauk kryminologicznych ale również ekonomicznych, socjologicznych i politologicznych.

Wyróżnić można dwie wzajemnie przeplatające się perspektywy badawcze. Z jednej strony chodzi o postrzeganie nielegalnego handlu bronią w kategoriach kontroli zbrojeń i rozbrojenia (*disarmament*), z drugiej zaś jako zagadnienie związane z zwalczaniem i zapobieganiem przestępczości.

W pierwszym przypadku w grę wchodzi problematyka bezpieczeństwa międzynarodowego, zjawisko przynależne do sfery polityki międzynarodowej. Druga z

wymienionych perspektyw mieściłaby się raczej w obszarze szeroko rozumianej polityki kryminalnej odnoszącej się przede wszystkim do bezpieczeństwa wewnętrznego państwa.

Analiza strategii zwalczania tego zjawiska wymaga także dokonanie analizy aktów normatywnych, które zawierają regulacje w tym zakresie.

Poniżej umieszczono zwięzłe omówienie zawartości monografii.

Rozdział 1 „Etiologia nielegalnego handlu” zawiera rozważania dotyczące podłoża nielegalnych transakcji. W szczególności skoncentrowano się na tzw. ekonomicznym modelu przestępczości zorganizowanej, w ramach którego można podjąć próbę wskazania najważniejszych czynników tkwiących u podłoża nielegalnych transakcji.

Rozdział 2 „Legalne i nielegalne rynki broni” zawiera charakterystykę poszczególnych rynków broni. Wyróżniono i sklasyfikowano różne typy transakcji bronią, zastosowano podział rynków na rynek biały, szary i czarny. W przypadku tego ostatniego opisano elementy tworzące strukturę tego rynku, wskazano podmioty po stronie podaży i popytu (takie jak na przykład grupy przestępcze, organizacje terrorystyczne). Podjęto też próbę wskazania elementów charakterystycznych dla czarnego rynku broni w Europie. Ponadto analiza tzw. szarego rynku uwzględniła rolę służb specjalnych w obrocie bronią.

Rozdział 3 „Powiązania rynku legalnego z rynkami nielegalnymi” rozdział ten koncentruje się na wzajemnym oddziaływaniu rynku legalnego z nielegalnymi transakcjami bronią. W szczególności skupiono się na opisie mechanizmów przenikania broni ze sfery legalnej do czarnego rynku. Omówiono zagadnienia takie jak nielegalna produkcja broni, przemyt, utratę kontroli przez państwo nad własnymi arsenałami, kradzieże broni w obrocie cywilnym. Rozdział wzbogacono opisami przypadków.

Rozdział 4 „Nielegalny handel bronią na tle wybranych kryminologicznych kategorii przestępczości” dotyczy po pierwsze teoretycznych rozważań nad handlem bronią jako kategorii kryminologicznej, po drugie zaś zawiera analizę dotyczącą handlu bronią jako przejawu przestępczości zorganizowanej. Wskazano między innymi grupy przestępcze, które są aktywne na czarnych rynkach broni.

Rozdział 5 „Nielegalny handel bronią w Polsce” zawiera diagnozę nielegalnego rynku broni w Polsce. W oparciu o materiały źródłowe i literaturę opisano źródła nielegalnej broni w Polsce, wskazano najważniejsze szlaki przemytu, omówiono statystyki dotyczące ilości przechwyconej broni. Rozdział zawiera także studia przypadków tzw. afery karabinowej, afery pistoletowej oraz kradzieży broni krótkiej na okręcie wojennym „Grunwald”.

Rozdział 6 „Nielegalny handel bronią a terroryzm”. W tym rozdziale rozwijane są wątki dotyczące roli handlu bronią z punktu widzenia działalności terrorystycznej. Oprócz teoretycznych rozważań dotyczących związków przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, opisane zostały takie kwestie jak znaczenie BSiL dla akcji terrorystycznych, źródła broni dla terrorystów, nowe tendencje w obszarze *modus operandi* organizacji terrorystycznych. Na podstawie dostępnych informacji opisano operacje IRA i ETA na czarnych rynkach broni.

Rozdział 7 „Wiktymologiczne aspekty nielegalnego handlu bronią” ONZ wielokrotnie zwracała uwagę na fakt, że niekontrolowane procesy rozprzestrzeniania się BSiL podtrzymują konflikty, zaostrzają przemoc oraz stanowią jedną z głównych przyczyn klęski humanitarnej. Rozdział 7 koncentruje się na konsekwencjach nielegalnego handlu, przy czym opisano wpływ nielegalnego handlu na wiktyimizację zarówno jednostek jak i grup społecznych.

Rozdział 8 „Problematyka etyczna handlu bronią”. Wskazuje się, że przedmiot handlu czyli broń i amunicja to narzędzia zaprojektowane dla celów uśmiercania ludzi. Rodzi to zobowiązania producentów i handlarzy, których aktywność w istotny sposób wpływa na stosunki międzynarodowe, w szczególności na bezpieczeństwo regionalne i globalne. Z tego też względu międzynarodowy obrót uzbrojeniem to obszar na którym dochodzi często do konfliktów pomiędzy racjami politycznymi, prawnymi, ekonomicznymi jak i etycznymi. Jest to zagadnienie nie tylko teoretyczne lecz również praktyczne. Warto w tym miejscu podkreślić, że to właśnie argumentacja etyczna stanowiła istotną część uzasadnienia różnych inicjatyw legislacyjnych i akcji politycznych, które miały na celu regulację i ograniczenie legalnego handlu bronią.

Rozdział 9 „Inicjatywy ONZ w obszarze zwalczania i przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią”

W rozdziale 9 opisano najważniejsze inicjatywy ONZ takie jak Program Działania Narodów Zjednoczonych Służącego Zapobieganiu, Zwalczaniu i Likwidacji Nielegalnego Handlu Bronią Strzelecką i Lekką we Wszelkich Jego Aspektach, rezolucje ONZ w przedmiocie embarga dotyczącego handlu bronią, Rejestr Broni Konwencjonalnej ONZ. Omówiono szczegółowo uregulowania zawarte w Protokole przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Omówiono ponadto Międzynarodowy Instrument Identyfikacji i Śledzenia Broni Strzeleckiej i Lekkiej.

Rozdział 10 „Inicjatywy Unii Europejskiej w obszarze zwalczania i przeciwdziałania nielegalnego handlu bronią”

W ostatnim rozdziale skoncentrowano się na opisanu kierunków zwalczania nielegalnego handlu bronią w Unii Europejskiej, w szczególności zwrócono uwagę na narastające zainteresowanie poszczególnych agend unijnych problematyką nielegalnego handlu bronią. Omówiono takie zagadnienia jak nielegalny handel bronią w świetle dorobku TREVI, Schengen i Traktatów, rolę Europolu w zwalczaniu procederu na terenie UE. Dokonano charakterystyki strategii unijnej w obszarze zwalczania czarnego rynku broni w oparciu o dokumenty takie jak Europejska Strategia Bezpieczeństwa z 2003 r., Strategia UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do niej oraz handlu nimi 5319/06 z dnia 15 – 16 grudnia 2005 r.. Odniesiono się do szczegółowych kwestii takich jak zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką prowadzonego drogą powietrzną, oraz realizacja Strategii UE na Bałkanach Zachodnich, kontrola pośrednictwa w handlu bronią. Ponadto omówiono zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego.

Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Mój dotychczasowy dorobek obejmuje łącznie ponad 60 publikacji. Dotyczą one takich zagadnień jak przestępczość stadionowa, operacyjna i strategiczna analiza kryminalna, przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, nielegalne rynki, nielegalny handel bronią. Dorobek obejmuje autorstwo dwóch monografii, współautorstwo jednej monografii, redakcję dwóch książek, współredakcję jednej książki, artykuły w czasopismach i pracach zbiorowych, recenzje oraz sprawozdania.

Po otrzymaniu stopnia doktora uczestniczyłem w około 50 konferencjach naukowych, w większości był to aktywny udział (wystąpienia, głos w dyskusji, moderator panelu).

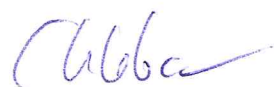
Szczegółowy wykaz moich publikacji zawiera załącznik numer 4 do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego. Poniżej wskazano zaledwie kilka publikacji, które ukazują kierunki moich poszukiwań naukowych.

W ramach mojej aktywności naukowej znajduje się kilka obszarów badawczych. Pierwszy z nich to zagadnienia związane z przestępczością stadionową. Część ustaleń została przedstawiona w książce *Chuligaństwo stadionowe. Studium kryminologiczne*, Warszawa 2009 r., która powstała na bazie mojej rozprawy doktorskiej.

W niektórych zakresach kontynuowałem jednak prace dotyczące wyżej wskazanego problemu. Rozważania dotyczące aspektów prawnomiędzynarodowych zawarłem w artykule *Międzynarodowe uregulowania tzw. przestępczości stadionowej*, Państwo i Prawo, nr 8, 2009 r. Wybrane kwestie normatywne odnoszące się do porządku prawnego w Polsce były przez mnie podnoszone w artykule: „Instytucja tzw. zakazu stadionowego w polskim prawie karnym”, Przegląd Policyjny Nr 1 (97), 2010 r.,

Zagadnienia z zakresu polityki kryminalnej w obszarze przestępczości stadionowej były omawiane w następujących tekstach: *Strategie zapobiegania przestępczości stadionowej*, (w:) Kryminologia wobec współczesnych wyzwań cywilizacyjnych, red. G. Kędzierska, W. Pływaczewski, Olsztyn 2010 r., *Ekstremizm a przestępczość stadionowa – wzajemne oddziaływanie* (w:) Współczesne ekstremizmy. Geneza. Przejawy. Przeciwdziałanie, red. W. Pływaczewski, P. Lubiewski, Olsztyn 2014 r.

Kryminalistyczną problematykę *modus operandi* chuliganów piłkarskich omówiłem w *Kryminalistyczne aspekty tzw. przestępczości stadionowej*, (w:) Co nowego w kryminalistyce

- przegląd zagadnień z zakresu zwalczania przestępczości, red. E. Gruza, M. Goc, T. Tomaszewski, Warszawa 2010 r.

Drugi obszar badawczy to analiza kryminalna. W latach 2009 – 2011 wspólnie z dr. hab. W. Filipkowskim prowadziłem badania dotyczące praktyki funkcjonowania operacyjnej analizy kryminalnej w polskich służbach policyjnych i specjalnych, oraz wykorzystywania jej wyników w prokuraturze i sądownictwie. Warto wskazać, że program badawczy objął ponad 1000 osób. Efekt tych prac został opublikowany w monografii *Analiza kryminalna. Aspekty kryminalistyczne i prawnodowodowe*. Praca ta stanowiła przedmiot dyskusji w środowisku naukowym (np. recenzja B. Sygita w Prokuraturze i Prawie nr 11/2012) jak również wśród praktyków. W tym miejscu trzeba podkreślić, że wyniki badań przedstawiono w Policji (seminarium w Biurze Wywiadu Kryminalnego w Warszawie), Straży Granicznej (seminarium w Centrum Szkolenia Straży Granicznej w Kętrzynie), Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (spotkanie w siedzibie CBA w Warszawie), Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (wykład w Centralnym Ośrodku Szkolenia ABW w Emowie).

Podjąłem także próbę uogólnień teoretycznych dotyczących instytucji wywiadu kryminalnego w polskiej Policji: *Kilka uwag dotyczących pojęcia wywiadu kryminalnego* Przegląd Policyjny Nr 1 (105), 2012.

Wątki „analityczne” poruszałem ponadto w innych publikacjach. Warto w szczególności wskazać na tekst pt. *Perspektywy wykorzystania analizy kryminalnej w prokuraturze*, Prokuratura i Prawo 7-8/2013 r., *Rola analizy kryminalnej w przeciwdziałaniu zagrożeniom sektora bankowego* (w:) *Zagrożenia w sektorze bankowym. Analiza kryminalna zjawisk oraz możliwości przeciwdziałania*, red. P. Chlebowicz Olsztyn 2013., *Rola analizy kryminalnej w Służbie Celnej. Nowe możliwości przeciwdziałania przestępczości tytoniowej* (w:) *Nielegalny obrót wyrobami tytoniowymi. Taktyczno-techniczne aspekty przeciwdziałania zjawisku*, red. W. Pływaczewski, M. Duda, Szczytno 2014 .

Ponadto oprócz badań nad operacyjną analizą kryminalną zacząłem prowadzić badania nad strategiczną analizą kryminalną. Podobnie jak w przypadku analizy kryminalnej operacyjnej wspólnie z dr. hab. W. Filipkowskim przeprowadziłem badania w takich

instytucjach jak CBA, Straż Graniczna, Służba Celna. Problematyka analiz strategicznych kryminalnych była przedmiotem artykułu. P. Chlebowicz, W. Filipkowski, *Evaluation of Strategic Crime Analysis within the Central Anti-Corruption Bureau*, Internal Security 2014, January – June. Ponadto w chwili sporządzania autoreferatu w druku znajduje się tekst „Węzłowe zagadnienia strategicznej analizy kryminalnej”.

Brałem udział w konferencji zorganizowanej przez MSW i WSPOL w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie w październiku 2012 r. dotyczącej analiz strategicznych w polskich służbach policyjnych, gdzie wygłosiłem referat.

Badania nad analizą kryminalną dostarczyły ponadto impulsu do podjęcia badań dotyczących tzw. białego wywiadu. Pisałem o tym w tekście *Biały wywiad z perspektywy kryminalistyki* (w:) Białły wywiad. Otwarte źródła informacji - wokół teorii i praktyki, red. W. Filipkowski, W. Mądrzejowski, Wydawnictwo C. H. Beck, 2012 r. Warto podkreślić, że było to pierwsze opracowanie tej problematyki w polskiej literaturze przedmiotu.

Kolejnym obszarem badawczym są nielegalne rynki. Jest to jeden z kierunków badań realizowanych w Katedrze Kryminologii i Polityki Kryminalnej WPiA UWM w Olsztynie. Warto tutaj wskazać książkę W. Pływaczewski, P. Chlebowicz (red.), *Nielegalne rynki*, Olsztyn 2012 r. Oprócz współredakcji w niniejszym tomie opracowałem artykuł *Nielegalny rynek broni z perspektywy kryminologicznej*.

Chciałbym w tym miejscu wskazać, że prace nad koncepcją nielegalnych rynków spowodowały, że zainteresowałem się problematyką nielegalnego handlu bronią. Wymienione zagadnienie stanowi przedmiot mojej rozprawy habilitacyjnej.

W ramach moich zainteresowań znajdują się także przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. Odniosłem się krytycznie do postulatu zmian konstrukcyjnych przestępstwa szpiegostwa formułowanych na łamach Przeglądu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zob. *Szpiegostwo z perspektywy prawa karnego i kryminologii* (w:) Tożsamość polskiego prawa karnego, red. S. Pikulski, M. Romańczuk-Grącka, B. Orłowska-Zielińska, Olsztyn 2011 r. Do kwestii tej odniósł się także S. Hoc, tenże *Artykuł 130 kk – czy istnieje potrzeba nowelizacji ?* (w:) Granice kryminalizacji i penalizacji, red. S. Pikulski, M. Romańczuk-Grącka, Olsztyn 2013 r. Zajmowałem się także wykładnią znamion przestępstwa dezinformacji wywiadowczej: *Interpretacja pojęcia dezinformacji w świetle art 132 k.k.* (Studia Prawnoustrojowe 15/2012).

Ponadto w obszarze prawa karnego materialnego interesowałem się regulacją zawartą art. 258 kk: *Wybrane zagadnienia wykładni art. 258 kk* (w:) Współzależność prawa karnego materialnego i procesowego w świetle kodyfikacji karnych z 1997 roku i propozycji ich zmian red. Z. Ćwiąkański, G. Arytmiak, Warszawa 2009 r.

W ramach badań podejmowałem takie obszary jak terroryzm w tekście pt. *Kryminologiczne aspekty ekoterroryzmu* (w:) Kryminologia wobec współczesnych zagrożeń ekologicznych, red. W. Pływaczewski, M. Kotowska, Olsztyn 2011 r., recenzja książki K. Liedla Zarządzanie informacją w walce z terroryzmem, Warszawa 2010, Przegląd Policyjny 4(100), 2010 r.

Ponadto napisałem tekst dotyczący historii polskiej myśli kryminologicznej: *Myśl kryminologiczna Leona Radzinowicza*, poruszałem kwestie związane z tzw. populizmem penalnym: *Przejawy populizmu penalnego w polskiej polityce kryminalnej*, Studia Prawnoustrojowe 9/2009 r., sektami destrukcyjnymi: recenzja książki M. Romańczuk-Grąckiej, *Kryminologiczne aspekty sekt destrukcyjnych*, Olsztyn 2008 r., Prokuratura i Prawo nr 7-8, 2010 r.,

Odnosnie udziału w krajowych i międzynarodowych projektach badawczych, chciałbym wskazać na mój czynny udział w grantach Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

W latach 2009 -2011 brałem udział w projekcie rozwojowym PPBW sp. z.o.o. i Uniwersytetu w Białymstoku „**Prawne i kryminologiczne aspekty wdrożenia i stosowania nowoczesnych technologii służących ochronie bezpieczeństwa wewnętrznego**” – Nr OR00003707

W latach 2011 – 2014 brałem udział w projekcie rozwojowym Uniwersytetu w Białymstoku (lider) i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie, PPBW sp. z.o.o „**Nowoczesne technologie dla/ w procesie karnym i ich wykorzystanie – aspekty techniczne, kryminalistyczne, kryminologiczne i prawne**”, Decyzja Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju Nr 0021/R/ID2/2011/01.

Mój udział w wyżej wymienionych przedsięwzięciach polegał na opracowywaniu narzędzi badawczych, analizie uzyskanych danych i interpretacji otrzymanych wyników,

sporządzaniu raportów badawczych, analizie uregulowań prawnych, udziale w konferencjach i spotkaniach konsultacyjnych. Ponadto w ramach badań w latach 2010 - 2014 uczestniczyłem w charakterze eksperta w szeregu spotkań z przedstawicielami organów państwowych takich jak Policja, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczna, Prokuratura, które wykonują analizy kryminalne.

Od listopada 2014 r. uczestniczę w projekcie finansowanym przez NCBiR „**SIC – Modułowy, wielozadaniowy System Identyfikacji Cudzoziemców wraz z modułem analizy ryzyka ofiar przestępstwa handlu ludźmi**”. Wykonawcą projektu jest konsorcjum w składzie: Instytut Nauk Prawnych PAN (lider), Uniwersytet w Białymstoku, Medcore Sp. z o. o. Mój dotychczasowy udział polegał na sporządzeniu charakterystyki baz danych, które mogą być przydatne w analizie strategicznej, której przedmiotem byłoby zjawisko przestępczości cudzoziemców w Polsce.

Ponadto aktywnie uczestniczę w pracach sieci badawczej Forum naukowe "Podlasie - Warmia i Mazury". Jest to nowatorskie przedsięwzięcie badawcze integrujące środowiska naukowe północno-wschodniej Polski: UWM w Olsztynie (WPiA Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej), Uniwersytetu w Białymstoku (Wydział Prawa - Katedra Prawa Karnego) oraz Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Działalność Forum została zainicjowana w 2009 r. w Rynie (kolejne spotkania odbyły się Białymstoku, Szczytnie, Pacółtowiu).

Uczestniczyłem także w pracach podejmowanych w ramach Polskiej Platformy Bezpieczeństwa Wewnętrznego, min. udział w konferencjach w Będlewie, udział w charakterze konsultanta nad pracami dotyczącymi narzędzia informatycznego „Link”.

Od 2014 uczestniczę w pracach podejmowanych w ramach Europejskiego Instytutu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Chciałbym także wskazać na mój udział w Sommerfakultaet 2011 der Fachhochschule der Saechsischen Verwaltung, Meissen. Wygłosiłem tam referat pt. "*Hooliganismus in Polen*".

Byłem także współorganizatorem seminarium naukowego „Nielegalne transfery finansowe” z udziałem profesora Ch. Eskridge’a sekretarza *American Society of Cryminology* w Olsztynie w dniu 25.05.2013 r.

W ramach działalności Katedry Kryminologii i Polityki Kryminalnej WPiA UWM uczestniczyłem w organizacji konferencji naukowych np. „Zagrożenia w sektorze bankowym. Analiza kryminalna zjawisk oraz możliwości przeciwdziałania”, Olsztyn, 13.06.2013 r., . Ogólnopolska konferencja naukowa "Współczesne ekstremizmy - geneza, przejawy, przeciwdziałanie", Olsztyn 5.12.2013 r.

W ramach działalności eksperckiej sporządziłem trzy opinie: Opinia dla Departamentu Analiz i Nadzoru MSWiA dotycząca przestępczości stadionowej, oraz Opinia dla Centralnego Ośrodka Szkolenia ABW (wspólnie z W. Filipkowskim) dotycząca analizy kryminalnej.

W 2013 r. sporządziłem opinię dotyczącą przestępczości zorganizowanej w Polsce na potrzeby projektu finansowanego przez Unię Europejską (zlecenie Komisji Europejskiej) pt. *„Study on paving the way for future policy initiatives in the field of fight against organised crime-effectiveness of specific criminal law measures targeting organised crime* (Studium przygotowania zmian przyszłej polityki w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną) realizowany przez konsorcjum RAND Europe (lider), University of Trento, Włochy (Faculty of law and eCrime) oraz *Center for the Study of Democracy* (Bułgaria).

W listopadzie 2014 r. brałem udział w konferencji szkoleniowej zorganizowanej przez Prokuraturę Generalną w Warszawie, podczas której przedstawiłem uczestnikom zagadnienia dotyczące operacyjnej analizy kryminalnej oraz problemy związane z budową komórek analitycznych w strukturach prokuratury.

Zostałem dwukrotnie wyróżniony przez Polskie Towarzystwo Kryminalistyczne w ramach Konkursu im. Profesora Hanauska.

Po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyłem w około 50 konferencjach i seminariach naukowych. Szczegółowy wykaz zawiera załącznik nr 4.

Jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Kryminologicznego im. Profesora Stanisława Batawii oraz członkiem Zarządu Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego.

Informacje dotyczące moich osiągnięć dydaktycznych i popularyzacji nauki (wywiady i wypowiedzi eksperckie dla Polityki, Gazety Wyborczej, Tygodnika Powszechnego, Gazety Olszyńskiej, *Le Monde* i *The Guardian*) znajdują się w załączniku nr.4.

